

NOORD-BRABANDER.

Donderdag, 7 September.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

Uit hoofde van het invallende feest van Maria Geboorte zal dit Dagblad een dag later worden uitgegeven.

KERKELIJKE STAAT R O M E.

De onzekerheid dezer laatste dagen over de oorzaken, die den gezondheidstoestand dezer stad hadden getroffen, is ongelukkiglijk in eene droevige zekerheid veranderd. De geneesheeren, die tot heden toe over den aard der heerschende ziekte verdeeld waren, zijn thans eenparig van gevoelen, dat vele gevallen de kenteekenen der cholera aanduiden, hoezeer andere ook eene smartelijke verderfelijke koorts zijn, welke door kina genezen wordt. Deze vereeniging van onderscheidene ziekten, heeft het getal zieken en dooden moeten doen vermeerderen, hetwelk eenige schrik onder de bevolking te weeg gebragt en van de zijde der regering buitengewone maatregelen, die bevorens als voorbarig en ontijdig zouden zijn beschouwd geworden, gevorderd heeft.

Tot hiertoe hebben overigens de kenteekenen der cholera zich minder gevaarlijk, dan in andere hoofdplaatsen geopenbaard. Indien het cholera is, hebben er op de hoogste dag 132 gevallen plaats gehad, waaronder 53 dooden. De volgende dagen was het getal verminderd, hetgeen doet verhoopen dat de ziekte zal blijven afnemen. De ruimte der straten en de grootte der openbare plaatsen om vrije lucht te scheppen, de van regeringswege genomene voorzorgen, de aan de behoeftigen verleende onderstand, zijn redenen genoeg om de gewoederen der ingezetenen gerust te stellen en inderdaad het volk is rustig en stelt zijn vol vertrouwen op God, en door hare bescherming, op zijne heilige Moeder.

Te Napels is de cholera bijna geheel verdwenen. Ten hoogste stierven nog aan die ziekte dagelijks 10 tot 12 personen, en komen er 5 of 6 nieuwe gevallen bij, welke voornamelijk kinderen van 6 tot 8 jaren treffen. Het getal der personen, welke sedert October tot nu toe aan de cholera te Napels overleden zijn, wordt op omtrent 34,000 begroot, hetgeen op eene bevolking van ruim 344,000 zielen ongeveer één tiende uitmaakt. Hoe groot die sterfte ook zij, bemerkt men daarvan niets in de straten dier volkrijke stad welke sedert eenigen tijd wederom levendig is, als te voren.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 3 September.

De stad Carlsruhe hoofdplaats van het groot-hertogdom Baden, opgericht sedert de hervorming, had geene katholieke kerk, hoezeer de katholieken aldaar in groot getal zijn. Deze hadden onderscheidene reizen de gunst verzocht om er eene op te rigten, doch dezelve niet verkregen. De Groot-Hertog scheen persoonlijk zich tegen hun verlangen te verzetten thans echter verneemt men, dank aan de tusschenkomst van een hoog personaadje, dat die oppositie heeft opgehouden en eene katholieke kerk in die hoofdstad wordt opgericht. Deze maatregel staat in verband met eene algemeene akte van godsdienstige verdraagzaamheid, die weldra moet worden afgekondigd. Het is waarlijk tijd dat de katholieken worden erkend en in een land toegelaten om hunnen godsdienst uit te oefenen, dat eertijds alleen uit katholieken bestond.

— Uit Tyrol wordt het volgende gemeld: De inwoners van Inspruck hadden sedert geruimen tijd het verlangen te kennen gegeven om hun gasthuis aan de Zusters van den H. *Vincentius de Paula* toe te vertrouwen. Hun wensch is bij besluit van Z. M. den Keizer van Oostenrijk vervuld geworden, die de Zusters van liefde gemagtigd heeft om het beheer van dit gesticht op zich te nemen. Ten einde in de kosten te voorzien heeft de Pastoor eene kollekte gedaan, die 25,000 guldens uit vrijwillige bijdrage heeft opgebragt.

— Van den 28 op den 29 zijn te Berlijn 90 personen als aan de cholera ziek geworden en 36 personen als aan dezelve gestorven aangegeven; en van den 29 op den 30, 100 zieken en 55 overleden.

— In de tweede helft van dezen zomer heeft men in Rusland bestendig schoon en warm weder gehad.

— De Koning van Pruisen heeft gelast, dat zoodra zich meer dan twintig cholera gevallen bij het in de omstreken van Berlijn gelegerd derde armee-corps vertoonen, het kamp onmiddellijk opgebroken moet worden.

— Uit een officieel verslag wegens de naar Siberië verbannen misdadigers blijkt, dat op den 1 Januarij 1835 het getal der zich aldaar bevindende veroordeelden ruim zeven en negentig duizend beliep.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 4 September.

In de dagbladen van New-York leest men de bijzonderheden van een hevig en ergerlijk tooneel, hetwelk in de duitsch-hervormde kerk van Forsyth-Street heeft plaats gehad. Den 24 Julij ongeveer elf ure, kwamen twee leeraren, elk vergezeld van hunne vrienden en aanhangers, te gelijker tijd in de kerk en begaven zich naar den predikstoel, doch de doorgang werd hevig met stokken en ijzeren knuppels bestreden. Men rukte de ornamenten van het altaar (die secte heeft ook altaren) weg, om er wapenen van te maken; iedere partij maakte zich beurtelings van den predikstoel meester en men vocht om de plaats. Middelerwijl dit alles gebeurde, begon men de alarm of brandklok te luiden en de brandspuitgasten liepen in aller ijf, om den hevigen brand der vechters door middel eener interventie met koud water te blusschen.

De politie van hare zijde kwam tusschen beide en noodzaakte de vechtende partijen om de kerk te ontruimen. Naar men verneemt hebben de twee predikanten naderhand dapper gevochten, hunne kleedren waren tot lompen verscheurd; doch nooit heeft het land zulk een ergerlijk toneel gezien.

(Courrier).

— Vrijdag heeft de Koningin, vergezeld van den Koning van België en groot gevolg, een tour te paard gemaakt.

Z. M. de koning van Wurtemberg is woensdag met de stoomboot op Hamburg, van hier vertrokken.

— Volgens de lissabonsche brieven tot den 22 laatstleden, had de koningin het ontslag der Ministers, tot verkrijging waarvan zij zich tot prins *Ferdinand* van Saxon-Coburg gewend hadden, aangenomen, doch alleen onder voorwaarde dat zij hunne functien zouden blijven uitoefenen tot dat een nieuw Kabinet gevormd zou zijn, welks zamenstelling aan den president der Cortès, den heer *Macario de Castro*, was opgedragen, nadat de marquis *de Fronteira*, die daartoe eerst was aangezocht, deze taak van de hand had gewezen.

De Cortès hadden hunnen President en Vice-President voor de volgende maand weder ingekozen, en den heer *Garrett* belast met het opstellen van een manifest aan de natie, naar aanleiding der tegenwoordige omstandigheden.

Oporto is, ten gevolge eener proclamatie van den opperbevelhebber *Sa da Bandeira*, in staat van beleg gesteld, en de martiale wet, in hare volste uitgestrektheid, in werking gebragt. Alle mannelijke ingezetenen, zonder uitzondering, moesten zich, binnen vier en twintig uren, voor de dienst der nationale garde aangeven, en ieder die eene taal voerde, geschikt om de troepen te ontmoedigen, zou onverwijld met den dood worden gestraft.

— De hier ontvangen Turksche brieven houden een bevelschrift van den Sultan in, waarin maatregelen tot eene betere regtsbedeeling dan tot hiertoe worden voorgeschreven. De regters welke overtuigd worden van, uit eigenbelang of andere oorzaken tegen de wetten of de billijkheid gehandeld te hebben, zullen van hun ambt ontzet en hunne namen op de lijsten der *Uhlemas* uitgeschrapt worden. Gelijke straf toeft hen, wanneer zij zich vermeten de uitspraken hunner voorgangers te vernietigen.

De inleiding van dit staatsstuk behelst eene opmerkelijke redeneering, over de wijze op welke de Sultan het door hem gevolgd stelsel van verbeteringen beschouwd wil hebben. Zijn doel, wordt daarin gezegd, is minder de toejuiching der tijdgenooten te verwerven, dan zijne ondernemingen op hechte grondslagen te vestigen, daarom

gaat hij langzaam voort en vertrouwt op het voetspoor der natuur in hare werkingen, aan den tijd de ontwikkeling der vruchtbare zaden toe van den boom, die bestemd is om eenmaal het Rijk met de zegeningen eener heilzame hervorming te overschaduwē. Het moeilijkste gedeelte zijner taak is, de bevolking van de noodzakelijkheid der voorgenomen veranderingen in verouderde gewoonten te overtuigen, en geene gewaagde inbreuken in de huisselijke gebruiken te maken, waardoor het doel ten eenenmale gemist zou worden.

— Sinds vele jaren heeft men hier te lande zulk een overvloed van zalm niet gehad, als in het tegenwoordige. Dezelve was zoo ruim, dat er weinig vraag naar haring was. De zalm begint, min of meer, omstreeks de maand April in de rivieren van Schotland en Ierland te komen; doch van Junij tot en met Augustus is dezē visch daarin het overvloedigste. Dadelijk na hare komst uit zee is zij het best. Verscheiden der zalmvisscherijen, aan de Tweed, de Tyne, den Shannon en de Eden leveren jaarlijksche ontvansten van 5, 7-, 10-, tot 20,000 p. st. aan derzelver eigenaren. Bij den mond van de Eden zijn in 12 dagen niet minder dan 882,000 groote zalmen gevangen.

F R A N K R I J K.

PARIJS, den 4 September.

Het door eenige bladen medegedeelde berigt, dat de Hertog van Orleans met het opperbevel over den togt naar Constantine bekleed zou zijn en naar Afrika zou vertrekken, wordt reeds tegengesproken, en in tegendeel verzekerd dat de Hertog van Nemours den veldtogt zou bijwonen. Dit wordt bevestigd in een artikel van het *Journal des Débats*, hetwelk wij hier in deszelfs geheel laten volgen:

„Het is bepaald dat de expeditie van Constantine voortgang zal hebben. Ofschoon sedert tien maanden de voorbereidselen voor dien togt met ijver voortzettende, heeft het bewind echter den vrede gewild, en, door middel van een verdrag met Achmet-Beij, gewenscht eene volmaakte rust aan het regentschap te kunnen schenken. De eer van Frankrijk toch kon men niet als bevlekt beschouwen door den ongunstigen uitslag der laatste expeditie, die, gelijk een ieder weet, een gevolg was der schadelijke luchtgesteldheid, en dus geen bloedig herstel vorderde. Frankrijk behoeft niet te bewijzen dat zijne soldaten tegen de Arabieren van Achmet-Beij kunnen opwegen; het voegde aan hetzelfde eerder den weg van gematigheid te bewandelen. Met een einde te maken aan het stelsel van expeditien, die, de zene uit de andere ontspringende, zich tot een eindeloozen keten schakelen, en van den afrikaanschen bodem een strijdperk maken, waarin Frankrijk veel geld en bloed verspilt zonder er iets in te oogsten, werd daarenboven de uitdrukkelijkste wensch der kamer van afgevaardigden vervuld. Alle de pogingen, die de eer en het belang des lands gedoogden, zijn door de regering aangewend; maar thans, nu hare voorstellen worden afgewezen, aarzelt zij niet langer. De oorlog zal gevoerd worden en op eene wijze die ons de overwinning kan verzekeren.

„In den beginne scheen Achmet-Beij geneigd om de voorwaarden aan te nemen die hem door Frankrijk werden opgelegd. Toen zijne eerste voorstellen niet werden aangenomen, keurde hij de onze goed. Hij erkende de opperleerheerschappij van Frankrijk, hij bewilligde in de opbrengst van een cijns en in de bezetting van Guelma door onze troepen, zoo lang wij hetzelfde zouden goedvinden. Al de regten en belangen van Frankrijk waren, gelijk men ziet, door dit ontwerp van verdrag gewaarborgd. Maar, toen het op de onderteekening aankwam, veranderde Achmet-Beij eensklaps van besluit en eischte als volstreckte voorwaarde de dadelijke ontruiming van Guelma door onze troepen. De onderhandelingen zijn gestaakt en de regering heeft zich ten oorlog bereid. Wat den moed van Achmet-Beij weder plotseling heeft doen ontwaken, schijnt het vertrek uit Constantine van het turksch eskader naar Tunis bestemd, te zijn geweest. Waarschijnlijk wordt door Achmet van dit eskader de ontscheping van manschappen en wapenen verwacht. Doch de regering heeft van Toulon de daar vereenigde eskaders, onder bevel der Admiralen Gallois en Lalande, doen vertrekken, met den strijden last om de oogenblikkelijke verwijdering der Turksche vloot te eischen, en hiertoe, des vereischt, geweld te gebruiken. Men weet dat het Turksch smaldeel, onder aanvoering van den Kapudan-Pacha, uit drie lineschepen, drie fregatten en zes korvetten bestaat.

„Er heeft zich nog eene andere vraag bij de regering opgedaan. De Hertog van Orleans was met den levendigsten wensch hezielde om andermaal in de gevaren en vermoeijenissen onzer troepen in Afrika te deelen, en het bevel over de expeditie te voeren. Wij voor ons, kunnen niet anders dan die gezindheid roemen; het streelt ons te zien dat de jeugdige vorst, die voor den troom bestemd is behoefte gevoelt om, door zijne liefde voor den nationalen roem te bewijzen dat hij den rang en titel bij de wet hem gegeven,

waardig is, en voor Frankrijk een leven in gevaar wil stellen, hetwelk zoo dierbaar aan hetzelfde is. Dit is voor ons, voor het gansche land een waarborg voor de vruchten, die Frankrijk in de vaderlandsliefde en den moed zijner vorsten zou vinden, zoo immer een grooter gevaar, een ernstiger oorlog ons bedreigden; voor het leger is het een edele spoorslag en een treffend bewijs van de overeenstemming tusschen hetzelfde en ons jeugdige stambuis. De Hertog van Orleans heeft alles te werk gesteld wat dapperheid, vaderlandsliefde, de braudendste begeerte aan de hand gaven. Men is door zijne volharding geroerd geworden; men heeft zijne gevoelens bewonderd; maar overwegingen van eenen anderen aard hebben de bovenhand behouden, de stem der koele rede en eener onveranderlijke wijsheid heeft zich doen hooren, en de Hertog heeft zich als zoon en onderdaan aan de bevelen van den Koning moeten onderwerpen. Het komt ons ook voor, dat de Hertog van Nemours, die tot de eerste expeditie behoord heeft, het regt had om deel van de tweede uit te maken, en dat de moeilijkheden en gevaren door hem met zoo veel edele vastheid gedurende den eersten veldtogt doorgestaan, niet toelieten dat men hem de eer weigerde om die van den nieuwen togt te deelen. Alzoo zal ons leger een Franschen Prins bij zich hebben, een lid van dat vorstelijk gezin, waarin men elkaar niets anders misgunt dan de gelegenheden en de eer om zich jegens het land verdienstelijk te maken; en in de rijen onzer soldaten zal de Hertog van Nemours nieuwe aanspraken op de achting en liefde van Frankrijk verwerven.

De Luitenant-Generaals Graaf Vallée der artillerie en Baron de Fleury der genie, zullen den Hertog van Nemours naar Afrika vergezellen.”

— Uit de Madridsche berigten, tot den 26 blijkt dat het ministerie eindelijk voltallig is, maar nog den regel van gedrag dien het volgen zoude, niet had opgelegd. De generaal Espartero is thans werkelijk niet in het ministerie; zoo als reeds gemeld is, bevindt zich de hem opgedragene portefeuille van oorlog in handen van den heer San Miguel, die thans aan het hoofd van niet minder dan vier departementen van algemeen bestuur staat. Het dekrete waarbij de betrekking van Espartero aan San Miguel wordt opgedragen, maakt geen het minste gewag van het presidentschap des kabinets en houdt alleen dat Espartero, in dit oogenblik de functien die hem waren toevertrouwd, niet kunnende uitoefenen, de Koningin in zijne vervanging moest voorzien. — De heer Gonzalez, voormalig voorzitter der Cortes, en thans nog lid dier vergadering, is in plaats van den heer Vadillo tot minister van binnenlandsche zaken benoemd, en heeft in die betrekking reeds eene circulaire uitgevaardigd, waarbij hij de onderscheidene hooge ambtenaren in de provincien uitnodigt om al hunne zorg en aandacht aan de verkiezingen te wijden en dezelve voor alle belemmering te vrijwaren, hetgeen eene geheel noodelooze aanmaning is zoo lang het leger niet goed geregeld is en de Carlistische benden uit de provincien kan weren, die zoo wel de kandidaten van het corteschap als de kiezers voor hetzelfde, allerlei belemmeringen in den weg leggen.

Met de krijgstuclit onder de troepen van het leger van Espartero was het zeer droevig gesteld. De berigten uit Madrid verzekeren, dat deze generaal ter naauwernood de bataillons, die hij in den omtrek der hoofdstad bij zich heeft, bijeen houdt, en dat zijn leven van tijd tot tijd gevaar loopt. Geheele hoopen van zijne soldaten vertoonden zich onophoudelijk in de straten van Madrid, vooral ook om in hunne voormaligen kazeruen brood en eene schuilplaats te zoeken.

— Den 26 hebben de cortes eene zitting met geslotene deuren gehouden, die twee uren geduurd heeft en zeer belangrijk moet geweest zijn. De ministers zouden daarin opening omtrent de door hen te volgen s'aatkunde gegeven hebben. In den beginne moet het, ter zake van het op den 18 gebeurde zeer hevig zijn toegegaan; doch de eenige redenaar des kabinets, de minister San Miguel, moet gezegd hebben, dat de 65 officieren zich demoedig tot Hare Majesteit hadden gericht en dat aan hen tot boete voor hunne insubordinatie door de Koningin was opgelegd, hunne kompagnien tegen den vijand aan te voeren. Daarna heeft de heer Pizarro, minister van finantien, verklaard dat al zijne aandacht op de samenstelling eener memorie over de lands-geldmiddelen gericht was en dat werk weldra aan de cortes zou worden voorgelegd. Dit scheen de vergadering eenigzins te bevredigen.

— De ministeriele bladen kondigen heden aan, dat de expeditie van Constantine door den generaal Damremont zal worden aangevoerd.

Uit Rouaan wordt onder dagteekening van den 22 Augustus het volgende gemeld.

Opdelvingen, gedaan in het dok van Saint Valerij, alwaar eene draaibrug moet worden opgericht, hebben gewigtige ontdekkingen ten gevolge gehad; meer dan honderd voeten onder den grond heeft

men een soort van bosch, wijngaarden, beenderen van wilde stieren, herten enz. gevonden. Alles is nog in goeden staat, zelfs heeft men noten gevonden, die nog aan de notenboomen hongen; het is waarschijnlijk dat nieuwe doorgravingen nog nadere ontdekkingen zullen veroorzaken; het was te wenschen, dat eenige natuurkundigen op die plaats waren.

— Mgr. de Bisschop van Bayonne heeft werkelijk zijn ontslag gegeven. Zijn opvolger is de hoogerwaardige heer *Lacroix*, gewezen Overste van het seminarie van Rhodéz en Groot-Vikaris van het bisdom. Mgr. de nieuw benoemde Bisschop heeft gedurende meer dan twaalf jaren het groot seminarie van Rhodéz bestuurd.

— Mgr. *Gizzi* vroeger Internuntius te Brussel, is na korte dagreizen te Turin aangekomen. Zijn rijtuig in slechten staat zijnde, en waaraan men het ongeluk den prelaat te Marche overkomen, moet toeschrijven, heeft groote herstellingen moeten ondergaan. De prelaat heeft zich eenige dagen bij Mgr. den Aartsbisschop van Besançon opgehouden, die hem met alle mogelijke onderscheiding ontvangen en zijnen Secretaris medegezonden heeft om den prelaat tot Turin te vergezellen, in welke plaats hij acht dagen verbleven is, alwaar hij vroeger had gewoond en in hooge achting stond. Van daar is hij den 4 Augustus vertrokken en is wederom te Rome teruggekeerd.

— Den 17 Augustus jl. heeft Mejufvrouw *Mathilda Effinger*, *Widdegh*, eene aanbevelingswaardige persoon door hare goede hoedanigheden, niet van wijlen den ambtman van Mulinen, en behoorende tot de eerste familien van Bern, afzwering van het Protestantismus te Soleure gedaan. Deze dame 31 jaren oud, heeft dezen stap met goedkeuring van haren vader en broeders gedaan. Hare moeder is reeds lang overleden. Zij vertrekt naar het klooster der vrouwen van het heilig hart, te Montet. Deze hare bekeering heeft op de gemoederen van vele harer vriendinnen diepen indruk gemaakt.

— De berigten uit Parijs, die overigens geen verder staatkundig nieuws van eenig belang uit die hoofdstad behelzen, brengen drie nadere telegraphische dépêches aan omtrent de Spaansche zaken, aldaar van regeringswege openbaar gemaakt. De eerste derzelve, uit Bordeaux, van den 30, gedagteekend, houdt de tijding in van de nederlaag door den Generaal *Buerens* bij Herrera geleden. Het verlies van de troepen der Koningin wordt daarin op 1500 man begroot, en dat der Carlisten als aanzienlijk opgegeven. Volgens dezelve bezette *Buerens* den 26 nog steeds Carinena; den 25 was *Orua* te Daroca aangekomen (?), den vijand vervolgende. *Espartero* was den 22 te Torrelagones en zou naar Buitrago marcheren. — De tweede dépêche, den 31 door een koerier uit Bordeaux gezonden, houdt de tijding van het nemen van Penacerrada door *Uranga*; verder meldende dat *Carondelet* Vittoria had verlaten om in Kastilië te rukken, en dat den 28 de rust te Pampuluna nog niet was hersteld. De derde dépêche luidt als volgt:

„Bordeaux, 2 September.

„Volgens de berigten uit Pampuluna van den 30, hield de Onderkoning (*Ariarte*) die stad ingesloten, met het oogmerk om de oproerlingen weder tot hunnen pligt te brengen. Alle de troepen, behalve het tirailleur-korps, maakten met hem gemeene zaak.

„*Espartero* is den 27 met zijne troepen uit (de omstreken van) Madrid, naar Jadraque getrokken.”

— Uit Madrid heeft men berigten tot den 27. Het ministerie rekende de meerderheid in de tegenwoordige Cortes te zullen bekomen. De Koningin, begerig om een einde aan de krisis te zien, had uit hare eigene kas eene aanzienlijke som aan het ministerie aangeboden. Het vertrek van *Espartero* had veel vreugde verwekt.

Nog gaf het afgetreden ministerie de hoop niet op, van zich weder in zijne betrekking hersteld te zien.

De ongeregeldheden die te Siouville, in het bisdom van Coutances hebben plaats gehad, zijn zoo noodlottig niet uitgevallen, als sommige dagbladen wel hebben gelieven te melden. De volgende brief geplaatst in de dagbladen van Cherburg bewijst wat er van de zaak zij.

Siouville 16 Augustus.

Wanneer alles te zamen loopt om publiciteit aan elke schuldige daad om ergernis te veroorzaken, te geven, durf ik van uwen goeden geest verwachten, dat gij voor eene troostvolle zaak een plaatsje in uw dagblad zult verleen.

Volgens vele dagbladen scheen het, dat de gemeente van Siouville, door eene soort van betoovering beheerscht, eensklaps het geloof harer vaderen verlaten en in massa de hervormde eeredienst omhelsd had. Welnu! Laatstleden zondag en dinsdag, zijnde de feestdag van *Maria Hemelvaart*, was de kerk van Siouville, in welke de Catholijke Godsdienst gecelebreerd werd, zoo vol volk, als eertijds op de grootste feestdagen.

Ik moet de stichting en de ijver der geloovigen zeer prijzen, die zij met te hooren naar den herder, welke Mgr. de Bisschop hen gegeven heeft, aan den dag leggen. Zegt dan niet meer, bid ik u, dat deze bevolking haar geloof heeft afgezworen en spreekt niet meer over de scheuring, die in de gemeente Siouville zou hebben plaats gehad. Siouville is met afvallig, noch scheurziek en heeft het ook niet willen zijn, aldaar bestaat rust, de orde is geenzins gestoord geweest en de hemel zal ons aldaar eenige doornen doen verduren, die gelijk overal, het kruis van het heilig geheim vergezellen.

Zijt verzekert, Mijnheer de redacteur, mijner hoog achting enz.
„(Geteekend) Viel, Pastoor van Siouville.”

B E L G I E.

BRUSSEL, den 5 September.

De kerkelijke plegtigheden in België gaan steeds met den grootsten luister gepaard. Al de autoriteiten nemen gewoonlijk daaraan deel, waarvan men onlangs bij het leggen van den eersten steen voor de kerk van Melle, bij Gent, ooggetuigen geweest is. Het kanon, zegt het *Journal des Flandres*, kondigde daags te voren deze plegtigheid aan. In den morgen van maandag ging eene deftige stoet, benevens de Baron *de Schierrel*, Gouverneur der provincie, den hoogwaardigen heer *de Smet*, Groot-Vikaris van het bisdom, te gemoet.

De weg en het geheele dorp waren met bloemen, vlaggen en schilderwerken versierd; de leerlingen van het pensionnaat van Melle, met hun muziek, waren bij deze plegtigheid tegenwoordig. De eerste steenen werden gelegd door de heeren *Minnaert*, architect, de Baron *Ch. Coppens* en eenige andere personen, die het bouwen van den tempel begunstigd hebben. Eene toespraak van Z. Exc. den Gouverneur heeft eenen aangenamen indruk op de aanwezigen gemaakt.

Eene andere plegtigheid heeft te Duffel plaats gehad, alwaar een jubilé is gevierd. De kapel was rijk versierd; buiten de kerk was een predikstoel opgericht en dagelijks predikte men in de open lucht. Uit Antwerpen en Mechelen waren de meeste geloovigen bijeengekomen om dit jubilé te vieren. Over den ijzeren spoorweg gaat men in een kwartier van Antwerpen en in een half uur van Mechelen naar Duffel.

N E D E R L A N D E N.

SHERTOGENBOSCH, den 6 September.

Zaterdag is van de werf der Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij, gelegen te Fijenoord, tegen over Rotterdam, met het beste succes te water gebracht eene door die Maatschappij voor hare eigene rekening geheel van ijzer gebouwde stoomboot, lang 69 el, breed 9 el 41 duim, welke stoomboot zal worden voorzien met de reeds daarvoor gereed zijnde stoomwerktuigen, te zamen van ruim vier honderd paardenkracht, mede geheel in de fabriek van de Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij vervaardigd. Dit is reeds het derde ijzerenstoomvaartuig hetwelk aldaar is gemaakt.

HET KANTON GLARIS IN ZWITSERLAND

Dit kanton heeft gewigtige echter droevige gebeurtenissen te verwachten. Vele katholieke gemeenten hebben geweigerd om den eed aan de nieuwe constitutie te doen, die hun geweten bezwaart en de vrijheid der R. K. Kerk in de waagschaal stelt. Eenige gesprekken en onderhoudingen met de autoriteit en de volhardende partij hebben plaats gehad, doch alles is vruchteloos geweest. De welgezinde mannen der liberale partij moedigen de ingezetenen tot gemaatigdheid en vrede aan, doch het radicalismus gebruikt het geweld. Het gedrag van Bern met het katholieke Jura schijnt voor deze het beste middel in deze omstandigheid te zijn om te volgen, doch God behoede de autoriteiten om hunne raadgevingen te volgen.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGINGEN.

*** Bij den Uitgever dezer zijn, onder meer anderen, de volgende werken te bekomen;

BREVIARIUM ROMANUM ex decreto s. s. Concilii Tridentini restitutum S. Pii V. Pontificis Maximi jussu editum, CLEMENS VIII et URBANI VIII. auctoritate recognitum, cum officii Sanctorum, novissimè per summos Pontifices usque ad hanc diem concessis. *Mechliniæ* E. Typographiæ HANCOQUANA. 1836. 4 vol. in 16o.

———— Rood en Zwart

Gebrocheerd	f 10-00.
Filet op plat	„ 15-50.
Met Loofwerk	„ 16-50.
Oostersch Leer, zwaar verguld	„ 18-50.
———— Zwart	
Gebrocheerd	„ 6-50.

